

Beleidsplan
Protestantse gemeente Claercamp
2021-2026

Beleidsplan Protestantse gemeente Claercamp

2021-2026

Inleiding

In het beleidsplan wordt de huidige gang van zaken beschreven en een aantal aandachtspunten en beleidsvoornemens voor de toekomst benoemd.

Daarbij kijken we achtereenvolgens kort naar:

- onze recente geschiedenis en achtergrond
- de uitdagingen waar we in deze tijd tegen aan lopen
- de kernpunten van het gemeente zijn die we vorm willen blijven geven

Vervolgens komen in dit beleidsplan de verschillende kerkelijke terreinen aan de orde: de huidige situatie en onze beleidsvoornemens voor de volgende jaren. Daarbij formuleren we enkele speerpunten waar we in het bijzonder aan willen werken.

Recente geschiedenis

In de jaren negentig is in Rinsumageest-Sibrandahûs met behulp van het eerste beleidsplan toegewerkt naar de eenwording van de toenmalige twee gemeenten. Het Samen op Weg proces in ons dorp had dit plan als fundament. In een periode van ruim 10 jaar zijn we toegegroeid naar één gemeente. De fusie had formeel plaats in 2012 en veel mensen waren blij dat we nu samen verder konden gaan. Er werden nieuwe richtingen ingeslagen op tal van terreinen. Het was zaak om deze nieuwe richting verder uit te werken in de kerkenraad en commissies en werkgroepen.

Uitdagingen.

Er zijn een aantal uitdagingen op ons afgekomen in de afgelopen jaren:

- in Rinsumageest zien we net als in de rest van Nederland twee trends: aan de ene kant een verminderde betrokkenheid bij de kerk, aan de andere kant wel openheid voor religie. Veel mensen zoeken wel naar vormen van spiritualiteit, maar zij zoeken het niet in de kerk.
- De vraag is of dit 'religieuze zoeken' een vruchtbare voedingsbodem is voor christelijk geloof. Vaak neemt het de vorm aan van een gevoel van verbondenheid met de natuur. Ook de verwondering over de schone aardbol vol met leven en het ecologisch bewustzijn van de kwetsbaarheid van deze planeet wordt vaak genoemd. Van hieruit zoekt men naar een soort algemene wereldreligie die alle mensen kan verbinden. Dan stoort men zich aan de exclusieve claims van het geloof die in de christelijke geloofsbelijdenissen staan verwoord. In die zin is het zoeken bepaald geen opstapje naar christelijk geloof. Anderzijds daagt het ons uit om de traditie zo naar het heden te vertalen, dat het aansluit bij het ecologische bewustzijn; en dat het ons stimuleert om onze kwetsbare planeet te beschermen.
- Ook bij de betrokken leden van de gemeente zien we een diversiteit aan geloofsovertuigingen en -belevingen. Het gesprek hierover vindt in kleine kringen plaats. Maar veel gemeenteleden zijn nog niet of nauwelijks bij zulke gesprekken betrokken. Het blijft een uitdaging om het geloofsgesprek in deze diversiteit gaande te houden.
- De vergaderlast van de kerkenraad werd als hoog ervaren. Daarom is er gekozen voor een verdeling in kleine en grote kerkenraad, zoals ook in de kerkorde beschreven is.
- de groep 30'ers en 40'ers zien we in verhouding minder dan andere leeftijdsgroepen bij de diensten en bij andere activiteiten. We vragen ons af hoe we hen van dienst kunnen zijn en hoe we hen bij het gemeentelieven kunnen betrekken. Mede met het oog op deze groep is er een nieuwe kerkelijk werker aangesteld die initiatieven ontwikkeld heeft voor deze groep.
- De coronapandemie heeft ons ertoe aangezet om veel dingen anders te doen. Veel diensten zijn via internet uitgezonden en bereikten daarmee mensen thuis. Ook is het daardoor mogelijk om de dienst op een later tijdstip te bekijken. De kerkenraad kiest ervoor om met deze uitzendingen door te gaan, om zo mogelijk een groter publiek te bereiken. Anderzijds willen we ook duidelijk maken dat de gemeente die in de kerk samenkomt, actief in de dienst betrokken is. Dat heeft een meerwaarde t.o.v. de beleving bij het

thuis bekijken van de dienst.

- Ook in het jeugdwerk en het pastoraat zijn dingen noodgedwongen anders gegaan, omdat er minder ontmoetingen mogelijk waren vanwege de pandemie. Dat heeft ook waardevolle dingen opgeleverd, die we willen continueren.
- Hoe kunnen onze erediensten een missionaire gestalte krijgen, zodat verschillende doelgroepen zich aangesproken voelen? Om hierover te spreken, is het zogenaamde 'overleg van de commissies' in het leven geroepen. Daar wordt gekeken naar de bijzondere diensten en de doelgroepen die we daarmee willen bereiken. Het blijkt stimulerend te zijn om dit met verschillende commissies samen te bespreken.

Kernpunten van het gemeente zijn.

Op een bezinningsavond aan het eind van 2015 hebben we als kerkenraad de kernpunten besproken, zoals verwoord door J. Hendriks in zijn boek "Terug naar de kern: Vernieuwing van de gemeente en de rol van de kerkenraad."

Daarin noemt hij de volgende kernpunten, die in een volgende paragraaf verder worden uitgewerkt:

1. 'verborgen omgang met God' of 'gemeenschap met God'; dit heeft betrekking op zowel het persoonlijke geloofsleven als op de samenkomsten, de liturgie.
2. 'gemeenschap met elkaar', een relatie waarin men naar elkaar omziet en elkaar van dienst is.
3. 'dienst aan de samenleving', hetgeen zeer veelomvattend is: van diaconaat tot pastoraat aan buitenkerkelijken, van jeugdwerk tot steun aan de voedselbank.

Deze drieslag staat kritisch ten opzichte van trends in de samenleving, zoals secularisatie en individualisering. Het is onze roeping om deze drie kernpunten vorm te geven in onze eigen tijd, op een manier die mensen nu begrijpen en die hen uitdaagt om mee te zoeken naar het Koninkrijk van God. Het gaat niet om een optelsom van drie elementen, maar om drie dimensies van de ene christelijke identiteit die met elkaar samenhangen. De omgang met God is de diepste bron van ware vrijheid. We zijn beeld dragers van God (Gen. 1), we zijn dus pas echt mens voor het aangezicht van God. Maar dit mens-zijn wordt in de Bijbel altijd gevormd in een gemeenschap: de volksgemeenschap van Israël en de gemeenschap van discipelen rond Jezus. Deze gemeenschap wordt door Gods Woord geroepen, wij beantwoorden Gods roep en gaan samen op zoek naar Gods Koninkrijk. De liefde tot God kan dan ook niet los staan van de liefde tot de naaste, zoals bijvoorbeeld blijkt uit de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Je kan God niet dienen als je de noodlijdende mensen negeert en met een boog om ze heen loopt. Kortom, de kern is ondeelbaar: omgang met God - gemeenschap - dienst, dat zijn drie dimensies van één christelijke identiteit.

Rol van de kerk in de missionaire beweging: 'faaltastisch'

Ooit maakte het pizzaconcern Domino's op een bijzondere manier reclame: ze lieten op hun website en ook in openbare ruimtes alle reacties zien die klanten op hen hadden. Variërend van buitengewoon positieve reacties tot af branders als: 'De pizza was goor, het personeel onhebbelijk' en 'Ik kreeg geen waar voor mijn geld.' Ze vatten hun campagne samen met het woord 'flawsome', een samentrekking van 'flawed' (gebrekkelig) en awesome (indrukwekkend). In het Nederlands: faaltastisch.

Dat woord is ook van toepassing op de kerk. Als je de Bijbel leest, kom je dat dubbele beeld tegen. Het gaat steeds om mensen, die samen een gemeenschap vormen rondom Christus, die ze proberen te volgen. Dat gaat soms heel goed, soms heel erg fout. Ook toen al. Na Handelingen 2 over snelgroeiende inspirerende Gemeenschap van christenen, hun leven delen met elkaar en getuigen van de opstanding, volgt al snel Handelingen 5 over het bedrog van Ananias en Saffira. Paulus schrijft met waardering en dankbaarheid aan de diverse gemeentes, die hij stichtte en tegelijk is hij kritisch op allerlei ontwikkelingen in die jonge kerk. Veel gaat goed, veel gaat ook niet goed. Soms overheerst het een, soms het andere.

Dat gold toen, dat geldt voor de hele kerkgeschiedenis, tot op de dag van vandaag. Zowel landelijk als plaatselijk als wereldwijd.

De kerk faalt en tegelijk laat de kerk ook iets zien van Gods nieuwe wereld. In de Bijbel wordt dwars door alles heen op hoge toon geschreven over de kerk. De kerk is 'lichaam van Christus' in deze wereld (1 Korintiërs 12). Dat wordt niet geschreven over een onzichtbare gemeenschap van min of meer 'heilige' mensen, maar over de concrete gemeenschap van mensen in Korinte. Aan die gemeenschap was zeker een

steekje los. En toch: lichaam van Christus. Dan gaat het dus over die concrete mensen, in die hele concrete kerkgemeenschap. Over die vrouw die zo vals zingt (en deed ze het nu maar zachtjes), over die man die altijd kijkt alsof hij zijn laatste oortje versnoept heeft, over die mensen die altijd mopperen, over die mensen die met allerlei butsen en deuken uit hun jeugd rondlopen, over hen die zo geleden hebben onder hun kerkelijke opvoeding en hun frustraties maar niet te boven lijken te komen, over die mensen die altijd zo blij-gelovig rondlopen en áltijd positief zijn tot op het vervelende af – én die kerk gaat over mij, die zich aan dat alles loopt te ergeren en daarmee kennelijk denkt het beter te doen.

In de missiologie is er telkens weer een discussie over de positie van de kerk in de Missio Dei: de zending van God in deze wereld. Daarin proef je dezelfde dubbelheid als het gaat om de waardering voor de kerk. Als de nadruk ligt op de beperkingen van de kerk, leidt dat eerder tot relativering van de kerk in de missionaire beweging. 'Het gaat niet om de kerk, maar om het Koninkrijk, 'wordt dan al snel gezegd. Christus stichtte geen kerk, hij verkondigde het Koninkrijk.

Aan de andere kant wordt ook hoog opgegeven over het belang van de kerk in de zending, als een licht op de berg, een zoutend zout, een gemeenschap die in zichzelf missionair is, gewoon al door er te zijn.

Missionair zijn is wezenskenmerk van de kerk. Het gevaar is dat het kan leiden tot overspannen verwachtingen van de kerkgemeenschap. Vraagt dat niet te veel? Leidt dat niet onherroepelijk tot teleurstellingen?

Als je als gelovige gemeenschap 'missionair 'wilt zijn, kan dat ertoe leiden dat er een te hoge eis wordt gesteld aan de leden van de gemeenschap. Ben ik wel een getuige? Is mijn levensstijl werkelijk verrassend? Kerkmensen zijn toch geen betere mensen dan anderen? Wat betekent het dan een getuigende gemeenschap te zijn, een licht voor de wereld? Iedereen is het er snel over eens dat christenen geen betere mensen zijn dan mensen die dat niet zijn. Toch verwachten mensen iets van de kerk en de manier waarop mensen daar met elkaar omgaan.

Het gaat er ook niet om dat iedere gelovige op dezelfde manier 'missionair 'wordt. Vaak wordt dan gedacht dat je goed moet zijn met woorden. Terwijl missionair-zijn begint met goede luisteraars. De doeners onder ons zijn ook getuigen. Jezus zei niet dat we licht van de wereld moeten worden maar dat we het zijn. Met ons lek en gebrek. Met onze gaven en talenten, zo divers als die zijn.

Mag je dan iets verwachten van de kerk? Jazeker. Een plek om te schuilen, om je verhaal kwijt te kunnen, een plek waar echt geluisterd wordt, waar met je gebeden wordt, waar verhalen verteld worden van hoop, waar je geconfronteerd wordt met je falen, waar vergeving is en een nieuwe kans, waar je jezelf mag zijn zonder dat je van alles moet en je tegelijk gestimuleerd wordt om verder te kijken dan je neus lang is. Dat allemaal, dat wil de kerk zijn. Dat mag ook gezegd worden.

De Protestantse Gemeente Claercamp is een dorpskerk die bestaat uit gemeenteleden met uiteenlopende geloofsopvattingen. We willen ruimte bieden aan iedereen. Hierbij zij opgemerkt dat de geloofsgemeenschap, deel uitmakend van de Protestantse Kerk in Nederland, belijdt dat Jezus Christus als Zoon van God en als Heer van kerk en wereld onze Verlosser en Goede Herder is.

We vormen een levendige en open gemeenschap die plaats wil bieden aan ieder die wil ontdekken wat geloven betekent en wat Gods woord inhoudt. Daarom is het geloofsgesprek over wat ons beweegt van groot belang.

We zijn een geloofsgemeenschap waarin mensen gestimuleerd worden in de ontmoeting met God en waarin mensen oog hebben voor elkaar, voor het dorp en omgeving waarin we kerk zijn. Een geloofsgemeenschap die mensen wil stimuleren om te groeien in geloof en de dienst aan de samenleving. Tevens willen we rekening houden met de snelle ontwikkelingen in onze samenleving. We willen een gemeente zijn die kracht put uit het geloof, tijd neemt voor God en tijd overhoudt voor mensen.

De zondagse viering is daarvoor een belangrijke inspiratiebron.

Als kerk willen we ons verbinden met het dorp en de omgeving waarin onze Alexanderkerk staat. Kort samengevat is ons motto: omzien naar elkaar, onderling stimuleren en dienstbaar zijn binnen kerk en samenleving.

Geschiedenis en huidige situatie

De gemeente weet zich al vele eeuwen op deze plaats in alle facetten van het leven verbonden met onze Heer Jezus Christus en wil als zodanig werken en leven. Vanwege deze indrukwekkende geschiedenis is bewust gekozen voor de naam 'Protestantse Gemeente Claercamp'.

De keuze van de naam refereert aan het klooster Claercamp, dat in de middeleeuwen een centrum van religie en cultuur voor de omgeving is geweest, daarnaast is het klooster ook nationaal en internationaal van betekenis geweest. Door de keuze van de naam wordt ook de verbondenheid met vorige generaties tot uitdrukking gebracht.

Sinds 2010 kerkt de "Protestantse Gemeente in wording" in de monumentale 'Alexanderkerk'. Voor de overige kerkelijke activiteiten maken we gebruik van de (boven)zalen van het onlangs gebouwde multifunctionele centrum De Beijer. Dit gedeelte van de Beijer doet dienst als kerkelijk centrum van de Protestantse Gemeente Claercamp.

De Alexanderkerk dateert uit de 12e eeuw. Het koor werd al gebouwd rond het jaar 1100. Oorspronkelijk had de kerk een basiliekvorm. In de 16^e eeuw ontstond de huidige vorm met twee schepen naast elkaar. Onder het koor van de kerk bevindt zich een kleine crypte, een plaats waar relikwieën bewaard werden in de periode voor de Reformatie. Het is de enige crypte in Noord-Nederland.

In de huidige structuur van de Protestantse Kerk in Nederland is de kerkenraad verantwoordelijk voor alle kerkelijke zaken. Coördinerend en voorwaarde scheppend is de kerkenraad aan het werk. Tevens vertegenwoordigt de kerkenraad de gemeente naar buiten.

De Eredienst

Visie

De Erediensten zijn bedoeld om God te eren en ons geloof te beleven, te delen en te versterken. De erediensten moeten ons inspireren om onze weg met God door het dagelijkse leven te gaan. Luisterend naar de bijbel ontdekken we de "weg naar het leven". Daarbij komen alle dimensies samen: omgang met God - gemeenschap - dienst. De eredienst gaat in op de actuele vragen en noden van de gelovigen en van de wereld. De roepstem van God om recht te doen en vrede te zoeken wordt er gehoord.

Huidige stand van zaken

Er vinden zowel kerkdiensten plaats in de Alexanderkerk als in MFC De Beijer. De kerkdiensten in de monumentale kerk (de meeste diensten) zijn over het algemeen traditioneel te noemen, die in De Beijer (zo'n tien keer per jaar) zijn meestal laagdrempelig. Iedere zondag zijn er morgendiensten. Speciale diensten worden meestal in een samenwerking tussen predikant en gemeenteleden voorbereid.

Missionaire eredienst die de bijbelse kern raakt!

Gelet op de uitdagingen uit de inleiding van dit beleidsplan, moet de eredienst een missionaire gestalte krijgen. Dat wil zeggen dat zij voor het grootste deel begrijpelijk is voor nieuwkomers, hoewel het ook mag uitdagen om de diepere betekenis van bepaalde termen, teksten en rituelen te leren kennen. Daarom is de missionaire gestalte van de preek ook belangrijk: hierin wordt op eigentijdse wijze uitgelegd wat de rijkdom van de traditie voor ons geloof en leven kan betekenen. Daarnaast betekent 'missionair' ook wervend: de gemeenschap die samenkomt rond Gods Woord moet aantrekkelijk en uitdagend zijn. Het moet interesse van mensen wekken: wat gebeurt hier in hemelsnaam?

De prediking, met als basis het evangelie van de gekruisigde en opgestane Heer, vormt de kern van de samenkomst. Zoals ds. A.F. Troost het in één van zijn liederen zegt: "Hier is het elke zondag Pasen!". Naast het Nieuwe Testament is ook het Oude Testament onlosmakelijk met de eredienst verbonden: hoort hoe God met mensen (zijn volk) omgaat, hoe Hij zijn beloften houdt.

In de samenkomst van de gemeente, waarin de Heilige Geest de ruimte krijgt, worden de ogen en harten geopend van de kerkgangers voor hun Heer, zoals Jezus zelf de ogen van de Emmaüsgangers opende. In het bijzonder bij het avondmaal, waar we de gemeenschap met de Heer vieren in de tekenen van zijn lichaam en bloed.

De opbouw van de eredienst is niet willekeurig, maar volgt al eeuwen een logische opbouw: welkom - stil gebed - bemoediging en groet - toenadering - loflied - lezing van de Schrift - dienst van het antwoord in gebeden en collecte - heenzending en zegen. We leggen deze opbouw van tijd tot tijd uit, maar de kracht zit ook in de herhaling: het wordt een deel van onze identiteit om op deze geordende manier met God in contact te komen.

In de komende jaren willen we verder gestalte geven aan de missionaire eredienst. Een vernieuwing die rekening houdt met de Bijbelse opbouw en de eeuwenlange traditie, maar met tevens aandacht voor een invulling en vormgeving vanuit "laagdrempeligheid" en het bevorderen van het samen kerk zijn in "eenheid, samen doen en werken" en "aandacht voor elkaar".

Dit zijn belangrijke doelen voor de komende beleidsperiode van vier jaar.

Met Celebration Time en speciale kerkdiensten, zoals KSG-diensten¹, is reeds goede ervaring opgedaan met laagdrempelige diensten. Vele dorpsgenoten voelen zich dan geroepen om te komen; de tot kerkzaal omgebouwde sportzaal in MFC De Beijer is dan volledig gevuld.

We willen in dit spoor levendige kerkdiensten ontwikkelen, waarin verschillende doelgroepen aan bod komen. We streven naar een gevarieerde muzikale begeleiding en invulling van de eredienst. Een diverse liedkeuze werkt inspirerend in de veelkleurige gemeente.

De jongeren van de gemeente dienen actief betrokken te worden in het gesprek over de vormgeving en invulling van de kerkdienst.

Beleidsvoornemen:

Het ontwikkelen van een missionaire en kwalitatief sterke eredienst, tot eer van de ene Heer en inspiratie van mensen. In goed overleg met de gemeenteleden zou dit in een doordacht groeiproces langzaam kunnen rijpen tot iets nieuws dat mogelijk vrucht draagt. Dit betekent wellicht dat sommige gemeenteleden het gevoel zullen hebben te moeten inleveren. Aan de andere kant kennen de gemeenteleden die graag vernieuwing willen deze ervaring ook als alles bij het oude blijft.

PASTORAAT

Visie

Pastoraat kan worden omschreven als ontmoeting en omzien naar elkaar. Ontmoeting en omzien in de context van het christelijk geloof. Pastoraat is niet vrijblijvend, het is een opdracht van Christus. Het pastoraat is ervoor om mensen te laten ontdekken dat er een relatie kan zijn tussen de mens en God, de Vader van Jezus Christus. Zo kan er samen, in het licht van het evangelie en in verbondenheid met de gemeente van Christus, een weg gezocht worden in geloofs- en levensvragen.

In de praktijk betekent dit vaak bijzondere aandacht voor: mensen in
bijzondere zorgen mensen die ziek zijn mensen in hun ouderdom
mensen in de eindfase van het leven mensen in rouw
mensen met bijzondere levensvragen mensen die iets te vieren hebben
(jubilea/huwelijk/geboorte)

Het pastorale contact blijft ook in onze tijd van groot belang. Ook al zitten veel gemeenteleden misschien niet te wachten op bezoek van de kerk, vroeg of laat kan het wel zo zijn dat er zorg nodig is, dat wil zeggen: een luisterend oor, een mens die met je meedenkt en meebidt. Bovendien willen we een kerk zijn waarin we naar elkaar omzien in moeilijke situaties.

Daarbij zijn we er in de eerste plaats voor onze gemeenteleden, maar niet uitsluitend. God roept ons in zijn Woord op om ook zorg te dragen voor vreemdelingen en buitenlanders die buiten de vertrouwde kring vallen. In het Tweede Testament valt op hoezeer Jezus en de apostelen zich op mensen richten die aan de

¹ KSG-diensten staat voor Kerk, School en Gezinsdiensten

rand of buiten de gemeenschap staan. In dat licht willen wij ons pastoraat ook deels richten op rand- en buitenkerkelijken.

Huidige stand van zaken

Er zijn een aantal belangrijke ontwikkelingen in onze huidige maatschappij die onze pastorale aandacht vragen:

- De meeste mensen stappen bij psychische, sociale en financiële problemen niet op een bezoeker, ouderling of diaken af. Voor veel mensen is onduidelijk wat de kerk voor hen kan betekenen en hoe het pastoraat bedoeld is.
- Zodoende zijn er veel noden of probleemsituaties die ons als kerk onbekend zijn: verborgen armoede, alcoholverslaving, psychische nood, etc. Ook omtinkers krijgen hier nauwelijks zicht op, door de geslotenheid van veel huishoudens.
- De overheid trekt zich qua zorg enigszins terug: het is de bedoeling dat de gemeente zorg op maat levert, maar zij doet ook een groot beroep op de zorg van burens, familie, verenigingen en anderen.
- Er is door de coronacrisis in onze regio meer waardering gekomen voor vrijwilligers en hun inzet voor anderen. Ook is duidelijk dat de kerk mogelijkheden heeft om die vrijwilligers in te zetten om het onderlinge contact in crisistijd te behouden. De kerk heeft een belangrijke rol om aan te zetten tot onderlinge verbondenheid.

De oude vorm van pastoraat, dat vooral gedragen werd door ouderlingen, bleek niet meer werkbaar in onze gemeente. Daarbij spelen veranderde behoeften en verwachtingen van gemeenteleden een rol. Daarom is gekozen voor deze nieuwe vorm waarin het "pastorale contact" gemeentebreed gelegd wordt en gebeurt. Zoveel mogelijk gemeenteleden worden actief bij het naar elkaar omzien betrokken. Er is daarom naast de ambtsdragers een grotere rol weg gelegd voor de gewone gemeenteleden. Ook die kunnen - als ze dat willen - af en toe eens een periode bezoekwerk doen onder de mensen die dit nodig hebben.

We hanteren nu de volgende structuur in ons pastorale werk.

1. Er is een stuurgroep pastoraat, bestaande uit een ouderling en een bezoekermedewerker voor het ouderen pastoraat, een ouderling en een bezoekermedewerker voor het pastoraat aan mensen onder de 75 jaar, de predikant en de kerkelijke werker.
2. In elke buurt of straat is er een "omtinker", die bijzondere omstandigheden van mensen in zijn/haar buurt of straat doorgeeft aan de stuurgroep pastoraat. Dit gemeentelid gaat niet zelf op bezoek.
3. Er is een groep gemeenteleden, waarvan elk heeft aangegeven bereid te zijn voor een beperkte periode en in bepaalde niet al te zware omstandigheden een bezoekcontact aan te gaan met één van onze gemeenteleden.

Eén en ander betekent nu voor gemeenteleden dat er geen vaste wijkouderling of wijk assistent meer is die regelmatig op bezoek komt. Tenzij men 75 jaar of ouder wordt; dan is er wel een vaste bezoeker die af en toe langskomt.

De rol van de predikant en de kerkelijk werker blijft dezelfde als altijd. Zij maken deel uit van de stuurgroep, maar houden hun eigen verantwoordelijkheid.

Hun taak is vooral het pastoraat bij levenscrises: bij ernstige ziekte, in perioden van rouw, of bij dringende levensproblemen. Ze willen helpen opnieuw een weg te vinden in het leven, wanneer die weg niet meer vanzelfsprekend is. Dat heeft natuurlijk zijn beperkingen. Wat ze kunnen en willen, is vooral: een luisterend oor bieden als vertrouwenspersoon, in gesprekken verkennend en verhelderend aanwezig zijn. De predikant en kerkelijk werker willen Gods liefde delen met gemeenteleden, geleid door de Geest, eventueel met Schriftlezing en gebed.

Doelen en aandachtspunten

- Het is nodig dat er toerusting, ondersteuning en aandacht blijft voor vrijwilligers. Wat de toerusting betreft valt er te denken aan verschillende thema's, nodig bij het voeren van een gesprek, zoals de eigen houding, luisteren, invoelingsvermogen, innerlijke barricades, omgaan met afstand – nabijheid.
- Er zijn een paar contacten met andere maatschappelijke organisaties en we staan er open voor om met hen samen te werken. We streven ernaar om zo de verborgen nood beter in zicht te krijgen. We willen verder verkennen welke rol onze predikant en kerkelijk werker hierin kunnen vervullen.
- Het is de bedoeling dat "omtinkers" en bezoekers een signaal afgeven aan de stuurgroep pastoraat: "daar zou een bezoek nuttig **kunnen** zijn". We willen dat op toerustingsavonden onder de aandacht brengen. We willen werken aan een laagdrempelige aanwezigheid in het dorp, zodat mensen makkelijk met ons contact kunnen opnemen.

Er zijn andere initiatieven die kunnen helpen om nieuwe contacten te leggen, zoals afgelopen jaren het project "Beelden van Hoop" en een speurtocht voor kinderen. We gaan daar de komende jaren meer mee doen.

Jeugdwerk

Visie

Jongeren zijn een vanzelfsprekend onderdeel van de Protestantse Gemeente Claercamp en belangrijke leden voor de toekomst van onze gemeente. De jeugd heeft de toekomst, wordt er vaak gezegd. Bij jongeren draait het om elkaar ontmoeten en daarnaast om het in aanraking komen met geloofsverhalen en geloofstradities. Daarbij moeten we er rekening mee houden dat jongeren verder willen kijken dan alleen de christelijke geloofstraditie. We streven een open gesprek met jongeren na, zodat zij zich zelf kunnen oriënteren op dit gebied.

Daarnaast is voor ons de gemeenschap van groot belang: de kerk wil een christelijke gemeenschap in stand houden, waar alle jongeren welkom zijn. In deze gemeenschap gaan we respectvol met elkaar om, en verwachten we van zowel jongeren als volwassenen een open houding naar de ander toe. We nemen de verantwoordelijkheid om betrokken te zijn op elkaar, met een open oor te luisteren naar kinderen en jongeren en samen met hen op zoek gaan naar antwoorden op levensvragen. Vanuit het evangelie geloven we dat de Heer ons zo doende de weg naar het Koninkrijk van God zal wijzen. Maar we gaan er niet vanuit dat dit geloof ook door de jongeren gedeeld wordt. We willen ons samen verwonderen en inspiratie opdoen in het zoeken naar God en verwachten dat de gemeenschap daar sterker door zal worden.

Huidige stand van zaken

Het jongerenwerk in onze gemeente wordt uitgevoerd door de Jeugdraad onder eindverantwoordelijkheid van de kerkenraad.

- Er is bij bijzondere diensten oppas voor de kinderen tot en met 3 jaar;
- Voor de kinderen van groep 1 tot en met groep 6 is er iedere eerste zondag van de maand zondagschool in de kerk onder de toer. (met uitzondering van bijzondere diensten)
- Kerk School en Gezinsvieringen zijn er één of twee keer per jaar
- Belijdeniscatechese;
- Vanaf de leeftijd van 10 jaar tot en met 18+ (officieel 20 jaar, maar oudere jeugd wordt niet tegengehouden) is er de jeugdclub; Kerkcafé genaamd.
- Alle huisvesting voor de jeugd is in MFC de Beijer
- Op de website is het Jeugdwerk opgenomen
- Er zijn veel vrijwilligers die in de jeugdraad zitten en de clubs leiden.

We signaleren de volgende ontwikkelingen:

De scholen zijn de afgelopen jaren veel actiever geworden in het vormen van jongeren. Daarbij richten de scholen zich zeker niet alleen op de intellectuele ontwikkeling, maar ook op morele thema's en sociale verantwoordelijkheid. Daarmee is een gedeelte van de kerkelijke missie m.b.t. jeugdactiviteit (morele en sociale vorming) dus overgenomen door het onderwijs.

Jongeren zijn dus niet gewend om zingeving (in de zin van moraal en maatschappelijke betrokkenheid) met het christelijke geloof te verbinden. Het spreken over geloof hebben sommigen wel en anderen niet of nauwelijks van huis uit geleerd. Maar zelfs als ze het wel geleerd hebben, komt het in hun leefwereld weinig ter sprake.

Ook de volwassenen zijn voor het merendeel niet gewend of zelfs niet in staat om op aansprekende en authentieke wijze over het geloof te spreken met jongeren. Vaak komt men niet verder dan one-liners en cliché's. Daardoor mist de jeugd aansprekende voorbeelden van gelovig spreken.

We constateren ook dat de gewone diensten voor jongeren meestal niet aansprekend zijn, o.a. door de stijl van de muziek en het woordgebruik. Om jongeren ook in kerkdiensten aan te spreken, zijn andere vormen nodig. Het is een uitdaging om samen met de jongeren andere vormen te ontwikkelen, waar zij zich thuis bij voelen. De hoop is dat er vormen gevonden kunnen worden waar ook de rest van de gemeente iets mee kan, zodat er gemeenschap blijft bestaan tussen jong en oud.

Doelen en aandachtspunten

Het doel is om de jeugd te betrekken bij de plaatselijke gemeenschap en te zorgen dat zij zich hier thuis voelen. Daarnaast willen we hen stimuleren om zich te oriënteren op levensvragen rond moraal, vriendschap, verdriet, liefde e.d. Samen met de jeugd en de leiding zoeken we naar de juiste vormen om hier mee bezig te zijn, waarbij ook de Bijbel en de christelijke geloofstraditie (verhalen, liederen, gebeden, etc.) een rol spelen. Een aandachtspunt is om open te staan voor verandering. Jongeren daarin laten meedenken, samen plannen uitwerken en hen er bij betrekken. Een belangrijk doel is dat de jongeren over hun geloof leren spreken en er een authentieke manier van expressie voor vinden.

Kinderen tot 10 jaar;

Voor de kinderen van de basisschool in onze gemeente willen we graag de zondagsschool blijven aanbieden. Voor hen is het belangrijk om samen in contact te komen en samen naar Bijbelverhalen luisteren.

10 tot en met 15 jarigen en 16 + en 18+;

Belangrijk voor de jeugd is de band met de kerk levendig te houden. In de woelige jaren van de pubertijd moet de kerk een warm huis zijn dat altijd voor de jongeren open staat. De verschillende activiteiten die georganiseerd worden hebben naast ontmoeting ook vaak een 'leer' onderdeel.

Wanneer er kerkcafé op zondag georganiseerd wordt, dan geeft dat de jeugd in de week iets meer rust en het geloof is natuurlijk uitermate geschikt voor de zondag. Alle beschikbare middelen moeten worden aangewend. Vernieuwing is daarbij het uitgangspunt. De jeugdouders en de jeugd(raad) hebben daarin een leidende rol. De kerkenraad heeft een stimulerende en ondersteunende rol.

Toerusting

Visie:

Wij, als gemeente Claercamp, zien de zogenaamde 'toerusting' als een sleutelwoord om gemeenteleden (en liefst ook dorpsgenoten) betrokken te laten zijn bij wat de Bijbel ons leert. Daarmee kunnen we elkaar sterken in het geloof.

Ook vinden wij dat mensen die zich beschikbaar stellen om leiding te geven aan bijv. clubs en gespreksgroepen, verenigingen en zondagsschool, toegerust moeten worden met kennis en materiaal. Belangrijk is dat ook onder volwassenen het geloofsgesprek weer een vanzelfsprekende plaats krijgt in de ontmoeting tussen mensen. Door hier via toerusting aandacht aan te besteden kan dit gestimuleerd worden.

Huidige stand van zaken:

Er komt jaarlijks een toerustingsboekje uit, waarin alle aanbod vanuit onze gemeente duidelijk uitgelegd wordt. Hierin zit een opgaveformulier, waarmee mensen gestimuleerd worden om te beslissen aan welke activiteit ze willen deelnemen.

Voor de toerusting van leiders in het jeugdwerk is er landelijk veel aanbod: het JOP van onze eigen PKN biedt een cursus en diverse materialen aan. Daarnaast maakt ons jeugdwerk al jaren gebruik van het aanbod van de 'YMCA jeugdwerk'.

- Er zijn basiscursussen voor kerkenraadsleden en werkers in het pastoraat, die geleid worden door gemeenteadviseurs vanuit de Protestantse Kerk in Nederland. - Begeleiding door de predikant en kerkelijk werker.

Doel en aandachtspunten:

- Voortzetten van het aanbieden van activiteiten als gespreksgroepen, Bijbelstudie, Groothuisbezoek, Kringen, zoals de afgelopen jaren via het 'Toerustingsboekje' gebeurde. Eventueel worden er nieuwe activiteiten aangeboden.

Bijzondere aandacht zal er zijn voor de doelgroep 20 jaar tot 50 jaar. Het blijkt dat deze groep vooral belangstelling heeft voor de combinatie van gesprek en samen iets doen. Een goedlopende activiteit is bijvoorbeeld 'Een mond vol', waarbij men samen een maaltijd bereidt en deelt. Daarnaast wekt ook een excursie naar een bijzondere kerk of klooster veel belangstelling.

- Bij de visitatie bleek dat we de vragen en interesses van 30'ers en 40'ers nog onvoldoende in beeld hebben. In plaats van een uitgebreid aanbod, is het wellicht zinvoller om deze groep te bezoeken en te vragen waar hun interesses liggen. Vooral nog geeft een groot deel van hen aan dat hun leven erg vol zit met werk, familie, zorg, sport en ontspanning e.d. Het ligt voor hen niet voor de hand om daarnaast nog tijd vrij te maken voor kerkelijke (toerustings-) activiteiten. In de komende jaren willen we enerzijds interesses peilen, anderzijds een start maken met nieuwe vormen van geloofsbeleving onder 30'ers en 40'ers.

Diaconaat

Visie

In het woord "Diaconie" zit het werkwoord "dienen". Dienen, dienstbaar zijn, is een kernwoord in ons christelijk geloof. Om "dienstbaar zijn" in praktijk te brengen betekent dit dat je oog en oor moet hebben voor mensen in de knel.

Door te luisteren naar hun verhalen en in te spelen op hun mogelijkheden, maak je dit waar.

Ieder mens heeft recht op respect en een menswaardig bestaan ongeacht geloof, ras, sekse of nationaliteit. De diaconie wil een bijdrage leveren aan een samenleving, waarin recht wordt gedaan aan mensen en waarin ieder mens kan meetellen zoals God het bedoeld heeft.

De diaconie fungeert als "trekker" naar de gemeente.

Zij roept om:

- * te helpen waar geen helper is
- * stem te geven aan hen die geen stem hebben
- * zorg te dragen voor hen die geestelijk en/of materieel in armoede zijn vervallen.

De taak van de diakenen begint in de eredienst: vanouds hebben diakenen een bijzondere functie bij de viering van het avondmaal.

Huidige stand van zaken

Naast het plaatselijk werk heeft de Diaconie ook oog voor de noden van de wereld. Natuurrampen, oorlogsleed, armoedebestrijding, gebrek aan onderwijs. De collectes van het Werelddiaconaat zijn hiervoor bestemd, evenals de vele giften die de Diaconie overmaakt wanneer er zich plotseling een ramp voordoet. Om de diaconale taak en de taken vanuit de ZWO uit te kunnen voeren is geld en inzet van mensen nodig. Diakenen, predikant, kerkelijk werker en vrijwilligers trekken -waar mogelijk- gezamenlijk op. Geld wordt voor een belangrijk deel uit de collecten gehaald die tijdens de kerkdiensten worden gehouden. Ook worden er schenkingen en giften ontvangen.

Daarnaast zijn er rente inkomsten en inkomsten uit geld dat gestoken is in projecten met een diaconale doelstelling. Bijvoorbeeld Oikocredit.

De diaconie heeft het voornemen om meer van haar bezit onder te brengen daar waar het diaconaal aangewend wordt. Dit zal ten laste gaan van het geld dat op bankrekeningen staat.

Het streven van de diaconie is om bezit in stand te houden en de inkomsten aan te wenden voor diaconale doelen.

Doelen en aandachtspunten

Een belangrijk aandachtspunt van de Diaconie is het financieel ondersteunen van missionair-diaconale doelen in binnen en buitenland en het informeren van de gemeente hierover.

Via de classis houdt de diaconie contact met zendingswerkers. Daarnaast heeft de contactgroep een band met de stichting Open Doors, om christenen die elders vervolgd worden te ondersteunen.

Daarnaast is er de commissie die zich bezig houdt met het Roemenië-project: ondersteuning van het dorp Vita. Dit staat onder verantwoordelijkheid van de diaconie en speelt een belangrijke rol in "het dienen" van de gemeente. Voor dit werk moet blijvende aandacht en ondersteuning zijn.

Missionair en ZWO (Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking)

We willen er naar streven dat we samen laten zien dat het verschil maakt om te leven in Naam van de Heer. In onze gemeente worden zending en missionaire presentie van de gemeente buiten onze eigen grenzen behartigd door de diaconie en de contactgroep.

Samen proberen zij de gemeente te bepalen bij haar missionaire taak.

Beheer en gebouwen

Visie

Het College van Kerkrentmeesters is verantwoordelijk voor zowel het beheer als voor de administratie van alle roerende en onroerende goederen waarvan de Protestantse Gemeente Claercamp, als rechtspersoon, eigenaar is.

Dat houdt o.a. in:

- het in goede staat houden van de Alexanderkerk, de begraafplaats en alle andere bezittingen.
- het op de juiste wijze bijhouden van administratie van de gemeente (fin.adm. ledenadm., archivering, etc.)
- het doen van voorstellen aan de kerkenraad om de gemeente financieel gezond te houden.
- de zorg voor personeel.

Het college stemt haar beleid af op het beleid van de kerkenraad en doet verslag van haar werkzaamheden aan de kerkenraad.

Huidige stand van zaken

De gemeente is financieel gezond. We constateren echter dat de inkomsten verminderen en anderzijds dat de kosten toenemen. Dit vraagt om aandacht.

Het CCBB heeft aangegeven de onderhoudsreserve aan de lage kant te vinden. Dit verdient aandacht.

Het (reguliere) onderhoud aan gebouwen is - algemeen gesproken - op niveau.

In oktober 2021 is geconstateerd dat de balkenconstructie van de beide daken van de monumentale Alexanderkerk ernstig aangetast is door houtworm en knaagkevers. Aandacht lijkt nodig voor mogelijk uit te voeren groot-onderhoud, renovatie en/of restauratie van (delen van) de Alexanderkerk.

De belangstelling voor de Alexanderkerk als cultuurhistorisch monument neemt toe. Ook dat punt verdient aandacht.

Beleidspunten

Vooropgesteld blijft dat het College van Kerkrentmeesters zich primair richt op de instandhouding en stimulering van de Protestantse Gemeente Claercamp, waarbij het uitdragen van Gods woord in kerk en maatschappij voorop staat. Daaruit voortvloeiend wordt de aandacht specifiek gericht op:

- behoud van de financieel gezonde situatie,
- het op niveau brengen van de onderhoudsreserve,
- in overleg met de geëigende instanties zoeken naar oplossingen voor behoud en waar nodig herstel van aangetaste bouwkundige elementen van de monumentale Alexanderkerk.
- waar mogelijk medewerking verlenen aan initiatieven om de cultuurhistorie van het dorp op een hoger plan te krijgen

Communicatie

Visie

De boodschap van Gods Liefde en Trouw overbrengen, niet alleen binnen maar ook buiten de kerk zien we als een belangrijke opdracht. Om gemeenteleden actief betrokken te houden bij de kerk, in al wat haar beweegt, is een goede communicatie onontbeerlijk. Een open kerk laat weten waar zij mee bezig is.

Huidige stand van zaken

De laatste jaren zijn al veel doelen bereikt om de communicatie zo optimaal mogelijk te laten verlopen. Open en transparant: na elke kerkenraadsvergadering wordt een kort verslag daarvan gepubliceerd in *Onderweg*.

Het blijkt dat een kerkdienst die gehouden wordt in MFC De Beijer meer dorpsgenoten uitnodigt om te komen dan een dienst in het kerkgebouw.

Communicatie gaat via vele wegen. Social media, radio, tv, tijdschriften, kranten, mondeling etc. Via bijeenkomsten in de kerk en in MFC De Beijer is het mogelijk om met elkaar in contact te komen en daardoor ook met het woord van God. Enkele instrumenten die ons inmiddels ten dienste staan om het geloof en alles daar om heen te communiceren:

- Kerkelijk blad "Onderweg"
- Jaarboekje

- Toerustingsboekje
- Dorpskrant “op ’e Piip”
- De Sneinskrante
- Geandewei
- Internetsite en een facebookpagina
- Het kerkcafe
- De jeugdclubs
- De kerkdiensten op zondag.
- Speciale diensten
- Kabelfrequentie voor het volgen van de diensten op zondag
- Onderzoek naar kerk-tv

Doel

Het is belangrijk dat de communicatie binnen de kerk goed is geregeld, maar tevens dat de communicatie van de kerk naar buiten toe goed is.

Hoe bereik je mensen die niet in de kerk komen, maar wel betrokken willen zijn? En daarnaast: hoe bereik je mensen die helemaal niks met de kerk te maken hebben?

Het doel van de komende vier jaar is het efficiënter en gericht gebruiken van de communicatiemiddelen die wij al hebben. Ook zal er worden gekeken naar wat voor extra middelen er nog meer zullen moeten komen om zoveel mogelijk mensen op de hoogte te houden van alles wat er in onze gemeente speelt.

Extra middelen om de kerk meer opener te maken voor bepaalde doelgroepen is bijvoorbeeld de social media. Dit kan door Facebook, enz. Hierdoor kan vooral ook de jeugd op de hoogte blijven van de diensten, samenkomsten en mogelijkheden binnen de kerk.

Tijdpad en stappenplan

Zodra het Beleidsplan is vastgesteld wordt door de kerkenraad een tijdpad en stappenplan ontwikkeld om de afgesproken doelen te realiseren. In een werkplan zullen de concrete beleidsvoornemens per jaar worden beschreven.

Evaluatie

Wanneer het Beleidsplan is vastgesteld volgens de kerkordelijk aangegeven route , zal het jaarlijks worden geëvalueerd. Het zal worden getoetst aan het afgesproken tijdpad en op de afgesproken doelen voor dat jaar. Waar nodig zal het Beleidsplan worden aangepast of aangescherpt.

